

It was in the days when the judges judged

and there was a hunger in the land

and a man went from בית לחם of יהודה

to live in the fields of מואב

him and his wife and his two sons.

And the name of the man was אלימלך

and the name of his wife was נעמי

and the name of his two sons (were)

כליון and מחלון

of אפרת from בית לחם of יהודה.

They came to the fields of מואב

and they were there.

אלימלך the husband of נעמי died

and she remained with her two sons.

א ויהי בימי שפט השפטים

ויהי רעב בארץ

ויילך איש מבית לחם יהודה

לגור בשדמי מואב

הוא ואשתו ושני בניו:

ב ושם האיש אלימלך

ושם אשתו נעמי

ושם שני בניו |

מחלון וכליון

אפרתים מבית לחם יהודה

ויבאו שדמי מואב

ויהיו שם:

ג וימת אלימלך איש נעמי

ותשאר היא ושני בניה:

מגלת רות פרק א'

They married for themselves

ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם

women from מואב

נָשִׁים מִמּוֹאָבִיּוֹת

the name of one was ערפה

שֵׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה

and the name of the second was רות.

וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רֹת

They sat there (in מואב) for about ten years.

וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשְׂרֵת שָׁנִים:

Also both of them died

ה וַיָּמָוּתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם

כליון and מחלון

מַחְלֹון וְכַלְיוֹן

and the woman (נעמי) remained

וַתֵּשָׂאֵר הָאִשָּׁה

without her two sons and without her husband.

מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ:

She and her daughters-in-law got up

ו וַתָּקָם הֵיא וְכַלְתֶּיהָ

and she returned from the fields of מואב

וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב

for she had heard in the fields of מואב

כִּי שָׁמְעָה בְּשַׂדֵּה מוֹאָב

that ה' had remembered His nation

כִּי־פָקַד יְיָ אֶת־עַמּוֹ

to give to them bread.

לָתֵת לָהֶם לֶחֶם:

She went out of the place

ז וַתֵּצֵא מִן־הַמָּקוֹם

that she was there

אֲשֶׁר הָיְתָה־שָׁמָּה

and her two daughters-in-law were with her

וּשְׁתֵּי כַלְתֵּיהָ עִמָּה

and they went on the way

וַתֵּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ

to return to the land of יהודה.

לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה:

נָעָמִי said to her two daughters-in-law,

ח וַתֹּאמֶר נָעָמִי לְשְׁתֵּי כַלְתֵּיהָ

“Go return -

לָכְנָה שְׁבֹנָה

each woman to the house of their mother.

אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה

הַשֵּׁם should do with you kindness

יַעַשׂ [יַעֲשֶׂה] יְיָ עִמָּכֶם חֲסֹד

like you have done with the dead
(i.e. מַחְלוּן and כְּלִיוֹן)

כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים

and with me.

וְעִמָּדִי:

מגלת רות פרק א'

הַשֵּׁם shall give to you (a blessing)

ט יִתֵּן יי לְכֶם

and you shall find rest

וּמְצַאן מְנוּחָה

each woman in the house of her (new) husband.”

אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה

She kissed them

וַתִּשָּׁק לָהֶן

and they lifted their voices and they cried.

וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכִּינָה:

They said to her,

י וַתֹּאמְרֵנָה-לָּהּ

“(No), for with you we shall return

כִּי-אַתָּה נָשׁוּב

to your nation.”

לְעַמֶּךָ:

נָעֳמִי said,

יא וַתֹּאמֶר נָעֳמִי

“Return my daughters!

שִׁבְנָה בְּנֹתַי

Why should you go with me?

לָמָּה תֵלְכֵנָה עִמִּי

Do I still have sons in my innards

הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמִעֵי

that they shall be to you for men?

וְהָיוּ לְכֶם לְאֲנָשִׁים:

מגלת רות פרק א'

Return my daughters! Go!

יב שְׁבֹנָה בְּנָתִי לָכֵן

For I am too old to be (a wife) to a man.

כִּי זָקַנְתִּי מִהַיְנוּת לְאִישׁ

For even if I were to say "I have hope" (and)

כִּי אֶמְרֵתִי יֵשׁ-לִי תִקְוָה

even if I were to be tonight (married) to a man

גַּם הַיְיָתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ

and even if I would give birth to sons.

וְגַם יִלְדֵתִי בָנִים:

To them will you wait

יג הֲלֹתֶנּוּ | תִּשְׁבְּרֶנָּה

until they grow up?

עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ

To them will you be shut off

הֲלֹתֶנּוּ תִּעְנֶנָּה

(and) not to be to a man?

לְבִלְתִּי הַיְנוּת לְאִישׁ

No my daughters!

אֵל בְּנָתִי

For it is extremely more bitter for me than for you

כִּי-מֵר-לִי מְאֹד מִכֶּם

for it has gone out against me the hand of הַשֵּׁם."

כִּי-יִצְאָה בִּי יַד-יְיָ:

They lifted their voices

יד וַתִּשְׁנָה קוֹלָן

and they cried more.

וַתִּבְכִּינָה עוֹד

מגלת רות פרק א'

וַתִּשָׁק עֲרֻפָּה לְחִמּוֹתָהּ

but רות clung to her (נַעֲמִי).

וְרוּת דִּבְקָה בָּהּ:

She (נַעֲמִי) said,

טו וַתֹּאמֶר

“Behold your sister-in-law has returned

הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתְּךָ

to her nation and to her god,

אֶל-עַמּוּהָ וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ

return after your sister-in-law.”

שׁוּבִי אַחֲרַי יְבִמְתְּךָ:

נַעֲמִי said,

טז וַתֹּאמֶר רות

“Do not plead to me to leave you

אֶל-תִּפְנְעֵי-בִי לְעִזְבְּךָ

to go back from after you.

לְשׁוּב מֵאַחֲרַיךָ

For to where you shall go I shall go,

כִּי אֶל-אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַיךְ

and where you shall sleep I shall sleep.

וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלַיִן

Your nation is my nation

עַמְּךָ עַמִּי

and your G-d is my G-d.

וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי:

מגלת רות פרק א'

Where you shall die I shall die

יִזְבַּח בְּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת

and there I shall be buried.

וְשָׁם אֶקְבֹּר

So shall הַשֵּׁם do to me

כֹּה יַעֲשֶׂה יְיָ לִי

and so shall He continue (i.e. I swear),

וְכֹה יִסְוֶה

that (only) death

כִּי הַמָּוֶת

will cause a separation between me and you.”

וַיִּפְרֹד בֵּינִי וּבֵינְךָ:

She (נָעֲמִי) saw

יָח וַתִּרְאֵהוּ

that she (רוּת) was pressuring

כִּי־מְתַאֲמָצָת הָיָה

to go with her

לְלַכֵּת אִתָּהּ

and she stopped

וַתִּחְדַּל

to speak to her (about not returning).

לְדַבֵּר אֵלֶיהָ:

They both went

יָשׁ וַתֵּלְכְנָה שְׁתֵּיהֶם

until they came to בֵּית לָחֶם.

עַד־בֹּאֲנָהּ בֵּית לָחֶם

It was when they came to בֵּית לָחֶם

וַיְהִי כְּבֹאֲנָהּ בֵּית לָחֶם

the entire city wondered about them

וַתִּהְיוּ כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן

and they said, “Is this נַעֲמִי?”

וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נַעֲמִי:

She said to them,

כַּ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן

“Do not call me נַעֲמִי

אֶל-תִּקְרְאֵנִי לִי נַעֲמִי

call me מְרָא.

קְרָאן לִי מְרָא

For שֵׁ-רֵי (i.e. הַשֵּׁם) has made things very bitter for me.

כִּי-הִמְרַשֵּׁ-הֵי לִי מְאֹד:

I went full

כֹּא אָנִי מִלְאָה הִלַּכְתִּי

and הַשֵּׁם brought me back empty.

וְרִיקָם הֵשִׁיבֵנִי יְיָ

Why do you call me נַעֲמִי

לָמָּה תִּקְרְאֵנִי לִי נַעֲמִי

when הַשֵּׁם has testified against me (i.e. my sins)

וַיִּלְעָנֵה בִּי

and שֵׁ-רֵי has done bad to me?”

וְשֵׁ-רֵי הִרְעָה לִּי:

נַעֲמִי returned

כִּב וַתָּשָׁב נַעֲמִי

מגלת רות פרק א'

and רות of מואב her daughter-in-law

ורות המואביה כלתה

with her –

עמה

the one who returned from the fields of מואב.

השבה משדרי מואב

And they came to בית לחם

והמה באו בית לחם

at the beginning of the barley harvest.

בתחלת קציר שערים: